

Persbericht

25-10-2019

Honger- en dorststaking tegen misstanden in de jeugdzorg

Op dinsdag 29 oktober 2019 gaat de heer X, vader van twee kinderen (8 en 11 jaar) en woonachtig in Leiden in honger- en dorststaking tegen:

- plichtsverzuim, machtsmisbruik en kindermishandeling door Jeugdbescherming West ("JBW")
- rechteloosheid van ouders met jeugdzorg

Plichtsverzuim, machtsmisbruik, en kindermishandeling door Jeugdbescherming West ("JBW")

Na een moeilijk huwelijk van 8 jaar zijn ouders in mei 2014 gescheiden. Het ouderschapsplan (met 50-50 co-ouderschap) werd tot ongeveer midden 2015 redelijk goed nageleefd. Vanaf dat moment ontstonden er echter weer incidenten, en heeft moeder de omgang tussen vader en de kinderen voortdurend geblokkeerd. De vader had een goede band met zijn kinderen, en uit niets is ooit gebleken, dat de opvoedkundige vaardigheden van vader minder goed zouden zijn dan die van de moeder. De OTS die geldt vanaf eind 2016 heeft alleen gezorgd voor een nog verdergaande ouderverstoting.

Begin 2018 werd een nieuwe gezinsvoogd naar voren geschoven, die terstond de kant van de moeder koos. In rapportages naar de rechtbank werden bewust onwaarheden verteld, tijdens gesprekken werd de vader op uitermate provocerende, denigrerende en arrogante wijze te woord gestaan, verslagen van bijeenkomsten werden achtergehouden, en de rechten van de vader als ouder met gezag werden met voeten getreden.

Sinds oktober 2018 heeft de vader voortdurend gevraagd om een andere, neutrale gezinsvoogd die bereid zou zijn om te kijken naar feiten. Alle verzoeken zijn afgewezen. Door de manier waarop de gezinsvoogd de vader heeft behandeld is samenwerking onmogelijk geworden. In juni 2019 heeft de gezinsvoogd haar positie misbruikt om een verzoek tot wijziging omgang in te dienen bij de rechtbank. De zitting vond plaats op een datum waarvan de advocaat van de vader had aangegeven verhinderd te zijn. Desalniettemin vond de zitting doorgang. Als gevolg van de toewijzing van het verzoek, mag de vader zijn kinderen nu nog maar één uur per maand zien, en wel 'onder begeleiding'. Toewijzing van het verzoek van JBW was de druppel die de emmer deed overlopen.

Rechteloosheid van ouders onder de Jeugdwet 2015

Tijdens bijna drie jaar OTS, heeft de vader moeten ervaren dat:

1. gezinsvoogden weigeren om aan feitenonderzoek te doen, en zelfs weigeren om kennis te nemen van aangeleverd tegenbewijs. Ze acteren uitsluitend o.g.v. onderbuikgevoelens;
2. rechter (o.g.v. de wetsfictie van artikel 3.3. Jeugdwet) ervan uit moeten gaan, dat hetgeen gezinsvoogden in rapportages stellen, de volledige waarheid is. In combinatie met ad.1 is dit dodelijk;
3. de wetgever aan ouders bepaalde rechten geeft (bijv. het recht op afgifte van een kopie van het dossier), doch deze middels andere bepalingen (i.c. artikel 7.3.8. JW) weer volledig ongedaan maakt;
4. de uitvoerende macht (het Ministerie van V&W en het Ministerie van J&V) stelselmatig de mening van ouders negeert, ouders fictief laat vertegenwoordigen door subsidie-gedreven stichtingen die op generlei wijze ouders vertegenwoordigen, en zogenaam "onderzoeken" inkoop die volledig overbodig zijn en/of waarvan de uitkomsten reeds bij voorbaad zijn vastgesteld door de ministeries;

5. in Nederlands zelfs geen neutrale klachtencommissies bestaan, waar ouders klachten kunnen indienen tegen jeugdzorgmedewerker.

In Conclusie

Gezien bovenstaande heeft de vader alle vertrouwen verloren in de wetgever, de uitvoerende macht, de rechterlijke macht, en "jeugdzorg". Jeugdzorg heeft door haar handelen ouderverstoting niet alleen gefaciliteerd, maar actief gesteund en middels haar verzoek van juni 2019 definitief bezegeld. Zonder enige reden, en in strijd met de Nederlandse wet en het Internationaal Verdrag van de Rechten van het Kind, wordt vader dé facto elk recht op een acceptabele omgang met zijn kinderen onthouden. Hierdoor heeft JBW zich expliciet schuldig gemaakt aan kindermishandeling.

De man zoekt geen publiciteit en wil vooralsnog zelfs anoniem blijven. Als zodanig heeft hij het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg gevraagd om hem te vertegenwoordigen. De honger- en dorststaking zal ingaan op dinsdag 29 oktober 2019. Op dinsdag en woensdag is de vader bereid om een mondelinge toelichting te geven en/of dossiers en geluidsopnames ter beschikking te stellen voor verificatie. Afspraken via de heer Groenen.

Namens het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg,

mr Alfred G.M. Groenen, MCL/MBA/MBI
Tel.nr. 06-83195349 / agroenen@gmail.com

Het SamenwerkingsVerband van Ouders met Jeugdzorg:

- Belangenvereniging IKZ, <http://bvikz.nl>
- Coöperatie Ouderkracht voor 't Kind, <http://www.ouderkrachtvoortkind.nl/>
- Stichting Écht Scheiden Zonder Schade, <https://www.herkenouderverstoting.nl/>
- Stichting Passage, dhr Sipke Baarsma, <http://www.stichtingpassage.eu/>
- Stichting Vader Kennis Centrum, <https://vaderkenniscentrum.nl/>

FACTSHEET

Degelijk onderzoek bij het gehele gezin leidt tot de diagnose: a cross generational coalition with emotional cut off. Deze diagnose valt onder de DSM 5 specificatie V995.51= psychische kindermishandeling.

Veel kinderen van verstoten ouders ontwikkelen op latere leeftijd zelf psychische en emotionele problemen.

Een verstoten ouder gaat letterlijk kapot van verdriet, wordt radeloos en ontwikkelt vaak ook, behalve psychische, een aantal somatische klachten.

Ouderverstoting is strafbaar volgens art. 279 en 300 Wetboek van strafrecht!

16.000 kinderen per jaar krijgen te maken met ouderverstoting, gemiddeld 2 per uur!

Er zijn oplossingen om ouderverstoting tegen te gaan en/of te stoppen; een kwestie van willen en doen!

WWW.HERKENOUDERVERSTOTING.NL

Stichting Écht Scheiden Zonder Schade is een onderdeel van
het ouderplatform Herken Ouderverstoting

Maatschappelijke bewustwording:

- Iedereen kent wel iemand die ...
- Het ontkennen, niet kennen van 50% DNA is schadelijk voor de gezonde sociale, emotionele en identiteitsontwikkeling van een kind.

Nulmeting huiselijk geweld bij aanvang van de scheiding:

- Pathogeen ouderschap is geestelijke kindermishandeling en ex- partnergeweld, de 4e vorm van huiselijk geweld, naast:
 - Seksueel misbruik
 - Fysieke mishandeling
 - Verwaarlozing

Goede, gedegen diagnostiek, onderzoeksmethodiek:

- Gebaseerd op een adequaat feitenonderzoek.
- 'Ouderverstoting' = a cross generational coalition with emotional cut off.
- Anamnese leidt tot de diagnose a cross generational coalition with emotional cut off en de classificatie psychische kindermishandeling V61.29 en V995.51.

Integere capabele professionals:

- Juiste (bij) scholing en achtergrond.

Maatwerk:

- Ouderverstoting is te bestrijden; een kwestie van willen en doen.

Hervormen familierechtspraak ten aanzien van scheidende ouders:

- Rechtszorg voor scheidende ouders.

Verantwoord en gezond ouderschap na de scheiding:

- + Hereniging
- + Rehabilitatie

WWW.HERKENOUDERVERSTOTING.NL

WORD DONATEUR:

IBAN nummer: NL69 BUNQ 2036 2921 78

BIC nummer: BUNQ NL2AXXX

Ten name van: Stichting Écht Scheiden Zonder Schade

Kinderen hebben behoefte aan contact met beide ouders om een gezonde identiteit te kunnen ontwikkelen.

Beste lezer,

Een relatiebreuk tussen ouders heeft gevolgen voor het welzijn van kinderen, maar ook voor de ouders zelf. Het gros van de ouders kan zelf, ondanks de conflicten die er bij scheiding altijd zijn, het welzijn van de kinderen in de gaten houden.

Echter, bij 15% van de scheidingen is er sprake van hoog conflict, dat voorkomt uit trauma en vaak leidt tot psychopathie. In dit geval is 1 van de ouders niet in staat het welzijn van de kinderen voor ogen te houden. Het lijkt of er twee ouders aan het vechten zijn, maar er is sprake van een eenzijdig gevecht.

In deze gevallen is er bijna altijd sprake van ouderverstoting; het kind wil de uitwonende ouder niet meer zien, terwijl het ouderschap, voordat de ouders uit elkaar gingen, niet ter discussie stond. Bij deze scheidingen worden, om ouderverstoting te rechtvaardigen, regelmatig beschuldigingen van mishandeling, in de vorm van incest, geweld en/of verwaarlozing geuit, die niet op waarheid en feiten berusten. 1 ouder houdt eenzijdig het gevecht gaande om de andere ouder uit te bannen. Soms manifesteert ouderverstoting zich pas jaren na de feitelijke scheiding.

Factsheet

16.000 kinderen per jaar krijgen te maken met ouderverstoting, gemiddeld 2 per uur!

Veel kinderen van verstoten ouders ontwikkelen op latere leeftijd zelf psychische en emotionele problemen.

Ouderverstoting is strafbaar volgens art. 279 en 300 Wetboek van strafrecht!

Een verstoten ouder gaat letterlijk kapot van verdriet, wordt radeloos en ontwikkelt vaak ook, behalve psychische, een aantal somatische klachten.

Kindermishandeling en ex-partnergeweld

Het verstoten van een ouder is ernstig belemmerend voor de sociale, emotionele en identiteitsontwikkeling van het kind. Een kind ontkent hiermee 50% van zijn of haar DNA en "omschrijft" de voorkeursouder als 100% positief. Door het opgroeien bij één ouder en de andere ouder actief te verstoten groeien deze kinderen op tot volwassenen die:

1. zwart/wit denken
2. problemen hebben met het vertrouwen van anderen
3. een laag gevoel van eigenwaarde en zelfvertrouwen hebben.
4. moeite hebben met intieme relaties en het in stand houden van relaties
5. meer kans lopen om zelf een scheiding mee te maken
6. zelf verstoten of 'programmerende' ouder worden
7. problemen hebben met autoriteit

Het overkomt vaders én moeders

De veroorzaker is de ouder die het meest zijn of haar invloed op het kind kan aanwenden. Deze ouder zet het kind tegen de andere ouder op en moedigt afwijzing aan door negatieve informatie over de andere ouder met het kind te delen. Het kind voelt zich zo gedwongen een keuze te maken en wordt geconfronteerd met een loyaliteitsconflict.

Vaak is dan het gevolg dat het kind die andere ouder niet meer wil zien.

De verstotende ouder wordt zo 'beloond' voor zijn of haar gedrag en voert de afwijzing op als bewijs dat de andere ouder "niet deugt".

Vervolgens ontstaat er een ongezonde binding met de verstotende ouder, terwijl de verstoten ouder en vaak diens familie volledig worden uitgebannen.

Hoe herken ik ouderverstoting?

1. Minachting tegenover verstoten ouder.
2. Zwakke of onzinnige redenen.
3. De ene ouder is goed, de ander slecht.
4. Nageprate, "eigen mening" van het kind.
5. Verzorgende ouder is ideale ouder.
6. Afwezigheid van schuldgevoelens.
7. Letterlijk citeren van onbegrepen woorden.
8. Kind verbreekt ook contact met familie.

Wat kan ik doen?

Ken jij ouders die gaan scheiden en veel ruzie maken? Ken jij kinderen of ouders die zeggen geen contact meer met elkaar te hebben? Kortom, ben je kind, ouder, grootouder, broer, zus etc. en ben/of dreig je het contact te verliezen? Ga naar www.herkenouderverstoting.com voor meer informatie wat JIJ kunt doen.

Signalen ouderverstoting

Door te kijken naar de gedragingen van een ouder ten opzichte van het kind of kinderen kan ouderverstoting tijdig worden gesignaleerd.

Is ouder positief/neutral over andere ouder ?

JA NEE

Kan er volop contact zijn met andere ouder?

JA NEE

Reageert ouder altijd belangstellend en vriendelijk na contact met andere ouder?

JA NEE

Vertelt ouder aan kind dat andere ouder niet meer van hem of haar houdt?

JA NEE

Vertelt ouder dat het kind niet meer van andere ouder houdt?

JA NEE

Moet het kind kiezen tussen beide ouders?

JA NEE

Zegt ouder dat andere ouder gevaarlijk is?

JA NEE

Bespreekt ouder details van scheidingsconflicten met het kind?

JA NEE

Mag kind foto van andere ouder hebben?

JA NEE

Mag kind vrijelijk contacten onderhouden met andere ouder en kado's houden?

JA NEE

Laat ouder een ander papa/mama noemen?

JA NEE

Stelt ouder de (biologische) afkomst van kind ter discussie?

JA NEE

Maakt ouder de andere ouder belachelijk?

JA NEE

Meer **rood** betekent een hoger risico op ouderverstoting.

TIPS:

- Bezoek onze sociale media, lees je goed in
- Bedenk wat je nog kunt doen voor dat je het kind onnodig belast
- Blijf in contact
- Rust is bewezen contra productief
- Kijk niet weg
- Ondersteun de verstoter niet
- Ouderverstoting is kindermishandeling
- Eenmaal bewust? Wegkijken kan niet meer.

**OUDERVERSTOTING IS
MAATSCHAPPELIJK
ONAAANVAARDBAAR.**

**BEN DE SCHAAMTE
VOORBIJ!
SAMEN STAAN WE STERK,
JE BENT NIET ALLEEN!**

Geachte heer/mevrouw,

Zojuist heb ik onthutst het [onderstaande bericht in het Leidsch Dagblad](#) gelezen en ik zou het zeer op prijs stellen als ook u dit landelijke (zelfs globale) probleem van ouderverstoting serieus zou willen nemen en onder de aandacht zou willen brengen. Het kan immers niet zo zijn dat het probleem van ouderverstoting nog steeds gebagatelliseerd wordt en dat verstoten ouders eerst in hongerstaking en zelfs dorststaking moeten gaan alvorens hun kinderen te mogen zien!

Jaarlijks verliezen in Nederland 16.000 kinderen het contact met één van hun ouders en in de meeste gevallen **ZONDER enige gegronde reden**. Hun verstoten ouders zijn in Nederland machteloos en afhankelijk van een rechtssysteem waarin door rechters willekeur en geen recht toegepast wordt.

Het **proces** van ouderverstoting wordt gekenmerkt door een **systematisch manipulerende en ziekmakende (pathogene) opvoeding** van een ouder (en diens omgeving) die een **coalitie met het kind** aangaat om **de andere ouder, zonder legitieme reden, uit het leven van het kind te verstoten**. Alhoewel de gebruikelijke termen ouderverstoting en oudervreemding niet verkeerd zijn, dekken ze niet de lading van **het daadwerkelijke doel van de verstotende ouder** die er niet voor terug deinst om met de meest desastreuze middelen en koste wat het kost **een liefhebbende ouder uit het leven van diens kind weg te poetsen**.

In mijn beleving gaat dit proces **veel verder** dan een ouder te willen verstoten of vervreemden. Bij dit proces wordt door een pathogene ouder de andere, liefhebbende ouder **bewust** uit het leven van hun kind uitgewist, weggevaagd en **geëlimineerd**.

Daarom noem ik dit proces OUDER ELIMINATIE.

Ik hoop dat u de ruimte vindt om aandacht te schenken aan dit voor ouders en kinderen traumatische probleem welk volgens de DSM-5 geïnclassificeerd is als psychische kindermishandeling en ik hoop dat door deze positieve uitkomst voor de hongerstakingende vader ook de overige bestaande situaties en procedures opnieuw worden bekeken zodat het contact tussen kinderen en beide ouders hersteld wordt en geborgd blijft.

Voor nadere informatie en mijn persoonlijk verhaal kunt u mij bereiken op info@parent-elimination.com en verwijs ik naar de folders in de bijlage van de Stichting Écht Scheiden Zonder Schade en hun website www.herkenouderverstoting.nl

Alvast bedankt voor uw aandacht.

Met vriendelijke groeten,
Een verstoten vader

Vader krijgt co-ouderschap en stopt honger- en dorststaking

De vader die dinsdag in honger- en dorststaking ging, heeft vrijdagavond zijn protest beëindigd. Jeugdbescherming West heeft zijn eis voor een omgangsregeling met co-ouderschap ingewilligd.

Rond 18.30 uur heeft de vader zijn staking opgeheven. „De missie is geslaagd. Dit was een actie van diep uit mijn hart”, zegt de vader aan de telefoon. Zijn huisarts is langs geweest en hij mag weer langzaam beginnen met eten en drinken.

Donderdagavond besloot de vader van een zoon (11) en een dochter (8) om al iets drinken. Een overeenkomst met Jeugdbescherming West en zijn ex-vrouw was toen nog niet bereikt. Door zijn dorststaking op te heffen hadden beide partijen meer tijd om tot een akkoord te komen.

De man zag het omstreden protest nog als enige uitweg om zijn kinderen vaker te mogen zien. Jeugdbescherming West had sinds augustus een omgangsregeling ingesteld waarbij de vader zijn kinderen een keer per maand onder begeleiding kon ontmoeten.

„Het is een dieptepunt dat dit in deze samenleving moet gebeuren. Waarom op deze manier? We maken het zo complex.”

De vader wil benadrukken dat zijn staking een weloverwogen besluit was. „Dit ging niet over een nacht ijs. Hier zijn jaren overheen gegaan. Ik heb hier heel goed over nagedacht.”

https://m.leidschdagblad.nl/cnt/dmf20191101_9385375/vader-krijgt-co-ouderschap-en-stopt-honger-en-dorststaking?utm_source=m.facebook.com&utm_medium=referral&utm_content=%2F&fbclid=IwAR2ZUBTM-a9pg8OBKV0_9uxAYCiPLDaG8al8j6wpxpRaAorvAGuG8m4FV2l

Geachte heer/mevrouw,

Met grote verontwaardiging zag ik op 03 november 2019 in het NOS journaal het item over jeugdzorgmedewerkers die bedreigd worden. Hierbij de link naar het item inclusief video. <https://nos.nl/artikel/2308905-ik-maak-je-dood-is-in-de-jeugdzorg-nog-een-nette-bedreiging.html>

Allereerst wil ik stellig benadrukken dat dat deze bedreigingen volgens mij ronduit verwerpelijk zijn. Nooit mag iemand om wat dan ook bedreigd worden. Nóch met de dood nóch met geweld.

Vervolgens zou ik willen benadrukken dat de wijze waarop dit serieuze probleem verder toegelicht werd erg eenzijdig was. Het kan niet zo zijn dat er niemand te vinden was om de gronden van deze frustraties van ouders jegens jeugdzorg toe te lichten.

De bedreigingen vinden hun oorzaak immers in de machteloosheid van (verstoten) ouders die worden geconfronteerd met het destructieve beleid van de gecertificeerde instellingen in het gedwongen kader.

Hoe kunnen ouders rustig blijven als hun kinderen, het liefste en het meest waardevolle wat ze hebben, bij hen weggehaald worden en rechts- en jeugdzorg geen enkele kans bieden op gezinsherenging. Er wordt geen hulp verleend aan gezinnen en er worden alleen maar pleegouders gezocht onder het mom van veiligheid en stabiliteit voor de kinderen.

Nu vragen de Gecertificeerde Instellingen (organisaties voor jeugdbescherming) in een pamflet om maatregelen van de overheid tegen bedreigingen (zie de bijlage).

In het pamflet wordt het gebrek aan publieke verontwaardiging gemist over verbale en fysieke agressie. Echter, ouders missen de publieke verontwaardiging over het vaak te snel en zonder enige noodzaak uiteenrukken van een gezin. Veel ouders hadden een goed beeld over de Raad van de Kinderbescherming en gecertificeerde instellingen voordat ze ermee te maken kregen en eenmaal bekend hiermee, concluderen ze dat het systeem, althans de invulling hiervan, niet werkt.

Ik ben ervan overtuigd dat een aantal belangengroepen en ouders ook zeer graag hun frustratie en woede zouden willen toelichten. Bij mijn weten hebben zij al herhaaldelijk bij gemeenten, rechtbanken, RvdK en jeugdzorg kenbaar gemaakt wat de werkwijze is van de keten en hoe schadelijk deze is voor degene die beschermd zouden moeten worden, namelijk de kinderen én hun ouders. Hun liefhebbende, gezonde en verantwoord opvoedende ouders welteverstaan. Ik heb het niet over gevallen van **bewezen** kindermishandeling waarbij een kind per definitie van de mishandelende ouder gescheiden dient te worden.

Jeugdzorg is onderzoeker, aanklager, rechter en beul en de rechters die in het familierecht werken checken anno 2019 nog steeds niet de feiten waardoor ouders door oneerlijke en ongekwalificeerde rapportages zomaar hun kinderen kwijtraken en kinderen hun ouders.

Door deze al decennia opgebouwde machtspositie verliezen 16.000 kinderen definitief contact met één der ouders. Hier gaat het om ernstig trauma van een der ouders, wat niet onderkent en aangepakt wordt met actieve steun van de keten die weigert wet en wetenschap te integreren in een objectieve en verantwoorde werkwijze.

Daarnaast worden per jaar ruim 40.000 kinderen uit huis geplaatst. Hiervan is ook met breed geaccepteerde studies aangetoond dat dit contraproductief is en diepe schade veroorzaakt bij kinderen en hun ouders.

Vorige week nog ging een vader over tot een honger en dorst staking om het co-ouderschap over zijn kinderen te verkrijgen. Ik vraag u of u dit draconische maatregelen acceptabel vindt voor ons Nederland welk de rechten van de mens dient te beschermen?

Indien u oprecht de zwarte kant van de keten onder de aandacht wilt brengen, dan kunt u mij hiervoor persoonlijk benaderen. Als ervaringsdeskundige vader, die zonder enige gegronde reden door de moeder van ons kind én het rechtssysteem uit het leven van ons kind verstoten wordt, wil ik graag tijdens een raadsvergadering samen met andere ouders en belangenverenigingen een presentatie geven over het fenomeen ouderverstoting en de werkwijze van rechters en jeugdzorg in dezen alsmede persoonlijke verhalen met u delen. De impact van dit globale probleem is immers veel te desastreus om zich alleen op één kant van het verhaal te focussen.

Bedreigingen en agressie zijn niet goed te keuren en het is duidelijk beter ze te voorkomen dan te genezen. Daarom zou volgens mij de bezem moeten door de praktijk van de gecertificeerde instellingen, jeugdzorg en moeten rechters de wetten naleven om kinderen én ouders te beschermen.

Uw reactie zie ik met belangstelling tegemoet.

(NAW bekend op griffie)

Handen af van onze jeugdbeschermers!

Acht op tien jeugdbeschermers en jeugdreclasserders¹ heeft het afgelopen jaar te maken gehad met één of meerdere vormen van agressie, uiteenlopend van schreeuwen en schelden tot ernstige bedreigingen en fysiek geweld.² Niet alleen worden ze in hun werk bedreigd, agressieve cliënten en ouders weten de jeugdbeschermers ook steeds vaker in hun privéleven te raken.

Jeugdbeschermers komen in een gezin als er al veel hulpverlening is geweest. We begrijpen de wanhoop en onmacht van ouders maar keuren agressie nooit goed. Wij vinden dat niet normaal en constateren dat de mensen die zich elke dag met de grootste toewijding inzetten voor de allerkwetsbaarste, in de steek gelaten worden op verschillende gebieden:

- **Gebrek aan publieke verontwaardiging:** de maatschappij lijkt weg te kijken van mensen die verbaal en fysiek agressief zijn tegen publieke professionals. Onze jeugdbeschermers kunnen niet wegstappen: zij blijven gaan voor het belang van de kinderen en moeten daarom soms nog jaren in contact blijven met diegenen die hen agressief bejegenen.
- **Geen politie-assistentie:** lang niet altijd zijn jeugdbeschermers verzekerd van politie-assistentie. De politie kampt structureel met personeelstekorten waardoor ze die taak niet goed kan vervullen. Bovendien worden aangiftes van jeugdbeschermers vaak onterecht afgewezen vanwege hetzelfde gebrek aan capaciteit.
- **Geen strafmaatregelen:** het gedrag van mensen die onze jeugdbeschermers belagen blijft te vaak nog onbestraft. Het strafrecht lijkt niet voldoende toegerust om bij te dragen aan de bescherming van professionals met een dergelijke publieke taak. Kinderen en professionals betalen de tol voor de volwassenen die we als maatschappij niet willen of durven vervolgen;
- **Intimidatie via formele en informele procedures:** stalkende klagers en een aantal familie-advocaten gebruiken het klachtrecht op zo'n manier dat het doel lijkt de jeugdbeschermers dwars te zitten: het ongelimiteerd en soms gelijktijdig aanspannen van klachtenprocedures en rechtszaken, in combinatie met inzet van sociale media, is intimiderend en belemmert de professional in het uitvoeren van zijn taak;
- **De digitale schandpaal:** jeugdbeschermers worden dagelijks met naam en toenaam besmeurd op sociale media en klachtenwebsites.
- **Google vergeet nooit:** aantijgingen staan vervolgens voor altijd op het internet;
- **Facebook geeft geen thuis:** individuele organisaties hebben geen effectieve mogelijkheden richting platforms en providers om die hierop aan te spreken.
- **Gebrek aan publieke en politieke waardering:** professionals ervaren nauwelijks publieke steun voor het werk dat ze doen.

Met het programma Veilige Publieke Taak (2007-2016) beloofde het kabinet haar publieke professionals, dus óók die van de jeugdbescherming, goed te beschermen. Gericht op voorkomen, beperken en afhandelen. In de praktijk is daarvan niets terechtgekomen. Dat is onacceptabel en vraagt nu om aandacht en maatregelen.

Ministers en politiek: maak er werk van!

We vragen met spoed de volgende drie punten te realiseren:

¹ In de rest van het pamflet wordt gesproken over jeugdbeschermers: daaronder worden ook de jeugdreclasserders verstaan.

² Werknemersenquête zorg en welzijn 2019, onderzoeksprogramma AZW

1. **Benoem wie de professionals zijn en steun ze openlijk.**

Benoem heel concreet wie de professionals met een publieke taak zijn die bescherming nodig hebben. Dat zijn dus ook de jeugdbeschermers! Laat publiekelijk weten aan de samenleving dat we van deze mensen af moeten blijven. Zeg dat we alle mogelijke inspanningen moeten verrichten om te zorgen dat zij gewoon hun werk kunnen doen.

2. **Zorg dat ze echt beschermd zijn.**

- a) **Direct assistentie bij acute onveiligheid:** Zorg voor een speciaal nummer voor álle professionals met een publieke taak (dus ook de jeugdbeschermers!), waar ze bij gevaar of onveiligheid direct gehoor vinden en de (politie-)assistentie krijgen die ze nodig hebben.
- b) **Echte assistentie vanuit veilige publieke taak:** Zorg dat álle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) daadwerkelijk geholpen worden als ze te maken hebben gehad met onveiligheid. Help ze bij de aangifte, zorg voor berechting en maatregelen die de onveiligheid stoppen. Bescherm ze als ze bedreigd worden.
- c) **Geef duidelijkheid over de risico's bij een huisbezoek:** zorg voor een telefoonnummer waar álle professionals (dus ook de jeugdbeschermers!) naartoe kunnen bellen voor informatie over de risico's voorafgaand aan een huisbezoek.

3. **Beteugel (online) stalken en cyberpesten.**

- a) Stel een convenant op met alle internetproviders c.q. sociale-media-platforms waarin ze beloven websites te blokkeren c.q. berichten direct te verwijderen, wanneer de jeugdbeschermer met naam en toenaam besmeurd of bedreigd wordt;
- b) Zorg dat de procedures helder zijn, zodat berichten zo snel en gemakkelijk mogelijk kunnen worden verwijderd.